

30 novembre 2014

✠ CatalunyaCristiana

Crítica literària

Contemplar amb la intel·ligència de l'Esperit

Josep-Maria Puigjaner

Escriptor i periodista
jmpuigjaner@hotmail.com

Em resulta una tasca complaent dedicar unes ratlles a l'obra d'Enric Puig, amic jesuïta, titulada *Contemplar els fets de cada dia*, en una perspectiva cristiana —cal advertir-ho—, perquè aquest és un llibre de dimensió pregonament evangèlica. L'espai de què dispo no em permet posar en relleu uns pocs aspectes d'un conjunt reflexiu que engloba diversos temes de la vida cristiana que l'autor tracta amb l'autoritat d'un mestre, amb la saviesa d'un humanista.

Perquè Enric Puig, més enllà de les seves aptituds organitzatives i de comandament, és un educador de soca-rel, un formador nat de gent jove, un humanista, com acabo de dir, que ha assumit la seva vocació religiosa i la seva acció espiritual no escudant-se en consideracions teòriques, més o menys etèries, sinó aprofundint en la condició humana, tenint en compte l'estil de vida dels seus coetanis i el mode de ser i de comportar-se de la societat on viu, i sense deixar mai d'obrir finestres al món.

El fet cristià a la societat catalana el tracta Enric Puig amb intel·ligència, amb sensibilitat, amb honradesa de cor, amb veu amable, amb accent sincer i planer, amb passió evangèlica, i amb

ENRIC PUIG JOFRA, s.j.
Contemplar els fets de cada dia
Editorial Claret, 2014, 240 pàg.

una mirada alertadora que s'allarga, en certs moments, a tot el planeta: «Volem tenir presents tots aquells que neixen, viuen i moren enmig d'una crisi social i econòmica permanent, fruit d'una societat que nosaltres —que sí que tenim veu i vot— anem forjant dia a dia.»

Tanmateix, el centre d'atenció prioritari de l'autor és l'escola i la seva funció bàsica en una societat que s'ocupa del seu futur. Per la seva llarga experiència educativa, Enric Puig és un convençut de la bona disposició i de la bona acció dels professors i dels alumnes de la gran majoria de les institucions educatives d'aquest país. Veu moltes més llums que ombres en l'àmbit de l'educació. I per això escriu: «Sortosament hi ha moltes escoles i instituts, i molts i molts educadors que, amb el seu bon fer, possibiliten els grans èxits i els *petits miracles* del món de l'educació.»

L'autor és conscient de les dificultats que l'evolució de la societat posa a la tasca educativa d'avui. «Els temps han

canviat —constata—, les noves tecnologies han revolucionat l'entorn social i personal; el benestar, aparent o real, porta a actituds còmodes i poc compromeses.» I en una altra ocasió, descriu una societat que «dedica poc o gens de temps al silenci i a la reflexió sobre les pròpies possibilitats i sobre el sentit de l'existència». Per això estimula els educadors a mantenir-se al servei de la gran causa de l'educació de petits, adolescents i joves, i els convida a experimentar en si mateixos «com n'és, de joiós i gratificant, quan l'educació dóna sentit a la vida».

Enric Puig presta una especial atenció a la missió específica de l'escola cristiana. Des de l'observació dels signes dels temps i del tarannà de les noves generacions, afirma rotundament que des de l'escola cristiana «volem continuar acompanyant aquestes generacions joves, els volem continuar manifestant l'amor de Déu encarnat en Jesús i caminar al seu costat en l'etapa juvenil.

Provocar la possibilitat de fer experiència religiosa. Crear espais per oferir la irrupció de Déu en la seva vida». Alerta, però, perquè la delicada i imprescindible tasca d'educar en la fe —apunta l'autor— no és cosa només de l'escola. És una responsabilitat ineludible dels pares i mares de família cristians.